

Behandling i det andet høje Ting, ser man dog, at der har været Tanker fremme om at foretage en Forandring i Lovforslaget, saaledes at Understøttelsen skulde beregnes efter en glidende Skala. Der kunde sikkert være Grund til at overveje dette Spørgsmaal her i Tinget, og da Lovforslaget i øvrigt, pekuniært set, er ret omfattende, kan der være Anledning for dette høje Tings Medlemmer, særlig det Udvalg, som ventelig bliver nedsat, til at sætte sig nærmere ind i Lovforslagets Enkeltheder. Det andet høje Ting har benyttet 3 Maaneder hertil, og det vilde derfor være rimeligt, at vi ogsaa tog os lidt Tid til at se paa det. Den Udgift, Staten vil faa, hvis denne Lov vedtages, anslaaes til ca. 3 Mill. Kr., medens den nuværende Lovgivning paa dette Omraade kun medfører en Udgift af 650 000 Kr. Det er en saa kraftig Stigning, at der, som sagt, nok kan være Grund til at se lidt nærmere paa Lovforslaget. Det havde været ønskeligt, om vi kunde have faaet samtlige Forsørgelseslovforslag af større Betydning til Overvejelse paa een Gang. I det andet høje Ting er der saaledes fremsat to Lovforslag, et om Aldersrente og et om Invaliderente, og vi ved, at et Forslag om en ny Fattiglovgivning er paa Trapperne — et betydeligt og dygtigt Forarbejde ligger jo allerede paa Tingets Bord. Jeg kunde have ønsket, at det foreliggende Lovforslag var blevet taget under Overvejelse sammen med disse, men muligvis lader det sig ikke gøre, og i hvert Fald skal jeg ikke tilraade noget i Retning af at standse Lovforslaget og vedtage en midlertidig Lov, indtil de andre Lovforslag kommer frem. Det kommer i øvrigt i høj Grad an paa Sammenligninger. Hvis man f. Eks. drager en Sammenligning mellem Lovforslaget om Aldersrente og det foreliggende Lovforslag, er altsaa en Enkemænd med 1 Barn og med 8 000 Kr.s Formue berettiget til at faa Understøttelse, medens 2 gamle Mennesker kun skal have 780 Kr. om Aaret. Jeg føler mig ganske overbevist om, at de alderdomsunderstøttede ikke vil kunne forstaa, at de ikke kan faa mere, naar de ser, hvad det foreliggende Lovforslag foreslaar for en saadan Enkemænd. Af Hensyn til disse Sammenligninger finder jeg altsaa, det havde været ønskeligt, at disse forskellige Lovforslag var blevet behandlet samtidig.

I Slutningen af Lovforslaget findes der en Revisionsbestemmelse, som gaar ud paa, at der skal fremsættes nyt Lovforslag om 2 Aar. Det er en Trykfejl, naar der staa

1921—12, det maa selvfølgelig være 1921—22.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling, idet jeg bemærker, at jeg ved Forhandlingens Slutning agter at foreslaa Lovforslaget henvist til Behandling i et Udvalg.

Oluf Jensen: Det foreliggende Lovforslag gaar jo ud paa en Revision af Loven af 29. April 1913. Den ærede foregaaende Taler (I. A. Hansen) har givet en Fremstilling af, hvad der er passeret, siden Loven af 1913 blev givet, og jeg skal derfor ikke komme ind herpaa. De tre Hovedforandringer fra den nugældende Lov er, for det første, at Enkemænd er taget med, for det andet, at Indtægts- og Formuegrænserne er forhøjede, og for det tredje, at Understøttelserne er forhøjede. Det første Punkt maa jeg være nogen Betænkelighed ved, særlig af økonomiske Grunde, idet jeg mener, det er vanskeligt paa nærværende Tidspunkt at lægge yderligere Byrder paa Kommunerne — de er haardt nok spændte for i Forvejen. Hvor stort et Beløb det vil dreje sig om, kan man ikke se af Lovforslagets Bemærkninger, men det er i hvert Fald steget betydeligt ved de Forandringer, Lovforslaget er undergaaet i Folketinget. Efter de Oplysninger, der foreligger, andrager Udgiften for Tiden 650 000 Kr. for Staten og 650 000 Kr. for Kommunerne. Efter Lovforslaget, saaledes som det blev fremsat i Folketinget, vilde Udgiften blive 2 Mill. Kr. for Staten og 2 Mill. Kr. for Kommunerne, men efter Folketingets Ændringer anslaaes Udgiften til at ville blive 3 Mill. Kr. for Staten og 3 Mill. Kr. for Kommunerne. Jeg synes nok, at man under den forhaandenværende Situation skulde være lidt varsom med at lægge saadanne Byrder paa Kommunerne, og det er derfor, jeg i Øjeblikket nærer Betænkelighed ved, at Loven udvides til ogsaa at omfatte Enkemænd. Jeg kan tilmed ikke indse, at Trangen der er nær saa stor som for Enkernes Vedkommende.

Medens jeg altsaa har næret Betænkeligheder med Hensyn til, at Enkemænd er taget med, kan jeg og mit Parti fuldt ud tiltræde, at Grænserne baade for Indtægten og for Formuen er forhøjede, og at det Bidrag, der skal gives, er forhøjet særlig for Enkers Vedkommende. Om det netop skal være de her anførte Beløb, kan der være delte Meninger om, men at en Forhøjelse paa Grund af Pris-